

યૂના

1

2

3

4

પ્રકરણ 1

અમિતાયના પુત્ર યૂનાને યહોવાનો એવો સંદેશો મળ્યો કે,

² “ઉભો થા, નિનવેહના મોટા નગરમાં જા અને તેમને ચેતવ : તમારી દુષ્ટ બાબતો મારી પાસે આવી છે.”

³ પરંતુ યૂના યહોવાની હજૂરમાંથી તાશીર્શ ભાગી જવાને ઊઠ્યો અને યાફા ચાલ્યો ગયો, ત્યાં તેને તાશીર્શ જતું વહાણ મળી ગયું. આથી તે ભાડું ચૂકવીને યહોવાથી દૂર તેઓની સાથે તાશીર્શ જવા માટે વહાણમાં ચઢી ગયો.

⁴ પરંતુ યહોવાએ સમુદ્રમાં ભારે પવન મોકલ્યો અને શક્તિશાળી વાવાઝોડું થયું અને વહાણ તૂટવાના આરે હતું.

⁵ ત્યારે ખલાસીઓ બહુ ગભરાઈ ગયા અને પોતપોતાના દેવને પ્રાર્થના કરવા લાગ્યા. તેઓએ વહાણને હલકું કરવા તેમાંનો માલસામાન દરિયામાં ફેંકી દીધો. પણ યૂના વહાણમાં ચાલ્યો ગયો હતો અને નીચે સૂતો પડ્યો હતો.

⁶ વહાણના કપ્તાને કહ્યું, “શા માટે તું સૂતો છે? ઉભો થા! તારા દેવને પ્રાર્થના કર! કદાચ તે આપણા પર દયા દર્શાવે અને આપણે મરીએ નહિ.”

⁷ તેથી ખલાસીઓએ એકબીજાને કહ્યું, “ચાલો, આપણે યિહ્વીઓ નાખીને જોઈએ કે કોને લીધે આપણા પર આ વિધન આવ્યું છે.” આથી તેમણે યિહ્વીઓ નાખી અને યૂનાની પસંદગી થઈ.

⁸ એટલે તેઓએ ‘યૂના’ને પૂછ્યું, “શાના લીધે અમારા પર આ મુસીબત ઉતરી છે? તારો વ્યવસાય શું છે? તું ક્યાંથી આવે છે? તારો દેશ કયો છે? અને તું કઈ જ્ઞાતિનો માણસ છે?”

⁹ તેથી યૂનાએ કહ્યું, “હું મિસરી છું, અને હું સૈન્યોનો દેવ યહોવાનો ભક્ત છું, જેણે ધરતી અને સમુદ્ર બંનેનું સર્જન કર્યું છે.

¹⁰ આથી તે માણસો વધારે ડરી ગયા, તેઓએ તેને કહ્યું, “તું આ શું કર્યું? કારણકે તેના કહેવાથી તેમણે જાણ્યું કે તે યહોવાની હજૂરમાંથી ભાગી જાય છે.”

¹¹ સમુદ્ર વધારે ને વધારે વિષમ થયો, એટલે તેઓએ તેને કહ્યું, “અમે તને શું કરીએ તો સમુદ્ર શાંત થાય?”

¹² યૂનાએ તેઓને કહ્યું, “મને ઊંચડીને દરિયામાં તેને શાંત કરવા માટે નાખી દો. કારણ મને ખબર છે કે મારે કારણે તમે આ શક્તિશાળી વાવાઝોડામાં સપડાયા છો.”

¹³ પરંતુ કિનારે પહોંચી જવાને માટે બહુ જ હલેસા મારવા પ્રયત્ન કર્યા, પણ તેઓ સફળ થયા નહિ, કારણ દરિયો વધારે ને વધારે વિષમ થતો જતો હતો.

¹⁴ તેથી તેઓએ યહોવાને પ્રાર્થના કરી, “હે યહોવા, અમે તને કાલાવાલા કરીએ છીએ, આ માણસનો જીવ લેવા માટે અમે મરી જઈએ એવું ના કરતાં, અમારા માથે નિદોષની હત્યા નાખતો નહિ. કારણ, હે યહોવા, જેમ તમને ઠીક લાગ્યું તેમ તમે કર્યું છે.”

¹⁵ પછી તેઓએ યૂનાને પકડી લીધો અને સમુદ્રમાં ફેંકી દીધો અને સમુદ્ર શાંત થયો.

¹⁶ આથી ખલાસીઓ યહોવાથી ખૂબ ડરી ગયા, અને તેઓએ યહોવાને બલિ અપ્યો, અને તેને વિશિષ્ટ વચનો આપ્યાં.

¹⁷ યૂનાને ગળી જવા માટે યહોવાએ એક મોટી માછલી નિર્મિત કરી હતી; અને ત્રણ દિવસ અને ત્રણ રાત યૂના માછલીના પેટમાં રહ્યો.

પ્રકરણ 2

ત વખતે યૂનાએ માછલીના પેટમાંથી યહોવાને પ્રાર્થના કરી.

² તેણે કહ્યું, “મારી વિપત્તિમાં મેં યહોવાને બોલાવ્યા અને તેમણે મને પ્રત્યુત્તર આપ્યો; મૃત્યુની ઊંડી ખીણમાં મેં મદદ માટે સ્તૂતિ કર્યું અને તમે મને સાંભળ્યો.

³ કારણકે તમે મને સમુદ્રના ઊંડાણમાં ફેંક્યો, પાણીના મોજાઓએ મને બધી બાજુથી ઢાંકી દીધો.

⁴ ત્યારે મને થયું, ‘મને તમારી નજર આગળથી ફેંકી દેવામાં આવ્યો છે;’ તો પણ હું ફરીથી તમારા પવિત્રમંદિર તરફ જોઈશ.

⁵ પાણીની ભીસથી હું મરવા જેવો થઈ ગયો હતો, મહાસાગર મને ચોમેરથી ઘેરી વળ્યો હતો, મારા માથા ફરતે દરિયાઈ વેલા વીટાઈ ગયા હતા.

⁶ હું નીચે પર્વતોના મૂળ તરફ ગયો, પૃથ્વીએ સદા માટે મને બંધી કર્યો. તોપણ હે મારા દેવ, યહોવા તો મને ઊંડી કબરમાંથી બહાર કાઢ્યો.

⁷ જ્યારે મારું જીવન તાજગી ગુમાવી રહ્યું હતું. મેં યહોવાને યાદ કર્યા; મારી પ્રાર્થના તારા પવિત્ર મંદિરમાં તારા કાને પહોંચી.

⁸ લોકો કે જેઓ દેવની નકામી મુતિઓ પૂજે છે તેઓ તે જ એકને ત્યાગી દે છે જે વફાદારીથી તેમની દરકાર કરત.

⁹ પણ હું બલિઓ અપીર્શ અને તમને ધન્યવાદ આપીશ. હું મારા વચનો જાળવીશ. તારણ યહોવાથી છે.”

¹⁰ યહોવાએ માછલીને આજ્ઞા કરી, ને તેણે યૂનાને કોરી જમીન પર ઓકી નાખ્યો.

ખરણ 3

પછી યહોવાએ યૂના સાથે બીજી વાર વાત કરી,

² “ઉભો થા, મહાનગર નિનવેહ જા, હું તને કહું તે બોધ તેમને આપ.”

³ આથી યૂના ઉભો થયો અને યહોવાએ કહ્યું હતું તેમ નિનવેહ ગયો. નિનવેહ બહુ મોટું શહેર હતું. શહેરમાંથી પસાર થતાં તરણ દિવસ લાગ્યાં.

⁴ પ્રથમ દિવસે યૂના શહેરમાં ગયો અને જાહેર કર્યું, “ચાલીસ દિવસ પછી નિનવેહનો નાશ થશે.”

⁵ નિનવેહના લોકોએ દેવના વચન પર વિશ્વાસ કર્યો; અને તેઓએ ઉપવાસ કરવાનો અને વિશિષ્ટ શોક વસ્ત્રો ધારણ કરવાનો નિર્ણય કર્યો. નાનાથી મોટા બધાંએ આમ કર્યું.

⁶ ઉનિનવેહનો રાજા સમાચાર સાંભળી તેની ગાદી પરથી નીચે આવ્યો અને તેનો ઝભ્ભો ઉતારી શણના શોક વસ્ત્રો ધારણ કર્યા અને રાખમાં બેઠો.

⁷ રાજાએ એક વિશેષ સંદેશો બહાર પાડ્યો: રાજા અને તેના અધિકારીઓના પ્રભુત્વથી આ નિયમ હતો. માણસ કે ચોપગા પશુ, કે પશુપક્ષીના સમૂહને કંઈ ખાવા ન દો. તેમને ચરવા કે પાણી પીવાની પરવાનગી ન આપો.

⁸ માણસો અને પ્રાણીઓએ શણના વસ્ત્રો પહેરવા જ અને દેવ તરફ જોરથી વિલાપ કરવો જ. દરેકે તેના દુષ્ટ રસ્તાઓ બદલવા અને તેમનાં ખરાબ કૃત્યો બંધ કરવા.

⁹ કોને ખબર દેવ, કદાચ વિચાર બદલે અને તેના રોષથી ફરી જાય, જે તેથી આપણો નાશ ન થાય.

¹⁰ દેવે તેમનાં કૃત્યો જોયાં. તેણે જોયું કે તેઓએ તેમનાં દુષ્ટ રસ્તાઓ છોડી દીધાં હતાં. તેથી તેણે તેઓ પર દયા વરસાવી. તેણે વિચાર બદલ્યો અને સજાની ચોજના પડતી મૂકી. તેણે તેની ચોજના પાર કરી નહિ.

ખરણ 4

પરંતુ યૂનાને આ પસંદ પડ્યું નહિ અને તે ગુસ્સે થયો.

² તેણે યહોવાને પ્રાર્થના કરી, “હે યહોવા, તમે આમ જ કરશો એમ હું જાણતો હતો! એટલા માટે હું પહેલાં તાશીર્શ ભાગી ગયો. મને ખબર હતી કે, તમે તો કૃપાળુ અને દયાળુ દેવ છો! તમે ઝડપથી ગુસ્સે થતા નથી અને તમે બહુ કૃપા ધરાવો છો. તે તમે ચૂકાદાને લગતાં તમારા વિચારો બદલો છો.

³ માટે હવે, હે યહોવા, તમે મારા પ્રાણ હરી લો, હું જીવવા કરતા મરવાનું વધારે પસંદ કરું છું.”

- 4 પછી યહોવાએ કહ્યું, “તું આમ ગુરસે થાય છે તે શું યોગ્ય છે?”
- 5 ત્યારબાદ યૂના નગર બહાર ગયો અને પૂર્વ દિશા તરફ બેઠો. ત્યાં તેણે પોતાને માટે આશ્રયસ્થાન બાંધ્યું. પછી તે તેની છાયામાં બેસી નગરનું શું થાય છે તે નિહાળવાને રાહ જોતો બેસી રહ્યો.
- 6 દેવ યહોવાએ કીણયોનનો એક વેલો યૂના ઉપર ઉત્પન્ન કર્યો, કે જેથી તે તેના માથા ઉપર છાયા કરીને તેની ગમગીની દૂર કરે. એ કીણયોનના વેલાને લીધે યૂના બહુ જ ખુશ હતો.
- 7 પરંતુ બીજે દિવસે સવારે દેવની યોજના મૂજબ, એક કીડો છોડ ખાઈ ગયો અને તે સુકાઈ ગયું.
- 8 પછી જ્યારે સૂર્ય આકાશમાં ઉઠ્યો, દેવે ગરમ પૂવિર્ય પવનને યૂના ઉપર મોકલ્યો. તેથી યૂનાનાં માથા પરની સૂર્યની ગરમીએ યૂનાને નબળો બનાવ્યો અને તેણે મૃત્યુ માંગ્યું. તેણે કહ્યું, “હું જીવવા કરતાં મરવાનું પસંદ કરું છું.”
- 9 પરંતુ દેવે યૂનાને કહ્યું, “વેલો નાશ પામ્યો તેથી તું આમ ગુરસે થાય તે યોગ્ય છે?” યૂનાએ કહ્યું, “હા તે યોગ્ય છે. હું ગુરસે થઈ રહ્યો છું અને મરવા ચાહું છું.”
- 10 પછી યહોવાએ કહ્યું, “તે કદીય છોડનું પાલન કે દેખભાલ ન કરી. તે રાતો રાત ઊગ્યું અને તે રાતોરાત મરી પણ ગયું. પણ હવે તું છોડ વિષે દુઃખી છે.
- 11 તો પછી શા માટે મારે નિનવેહના મહાન શહેર માટે દિલગીર ન થવું જેમાં 1,20,000 લોકો છે જેઓને ખરાબોટાની ખબર નથી અને જ્યાં ઘણા પશુઓ છે.”

For other languages please go to www.wordproject.org